

Путник/Ромер говори о свом виђењу угњетавања и кризе везаних за част

У медијима се доста писало о ромској мањини, кризи, репресији части и убиствима из части. За нас који смо правили овај извештај, и за нас у новинама, важно је да не скрећемо фокус са онога што се десило мајци у Гетеборгу или да то омаловажимо. Не желимо да минимизирамо злочин који је почињен, то је злочин који се никада не може или не треба прихватити.

Ромска мањина није хомогена група, већ прилично раштркана мањина, где су они који су овде најдуже дошли пре више од 500 година. Различите групе су долазиле у Шведску у различито време и третиране су на различите начине. Од 2000. године, ромска мањина је једна од пет националних мањина у Шведској. Ромску мањину чини пет група: путници, шведски Роми, фински Роми, ненордијски Роми и новопридошли Роми. Постоје сличности у језицима и културама група, али и многе разлике.

Угњетавање може изгледати другачије и имати различита имена.

Криза, крвна освета, породична завада, угњетавање жена, хомофобија и искљученост неки су од израза које наши саговорници износе током интервјуа. Све се своди на то да људи остану у одређеном окриљу по правилима која је неколицина одредила. Нешто што се, према нашим информаторима, делимично може објаснити чињеницом да је то стара традиција, али и да је постојала пермисивно окружење.

Свима који су одговарали на наша питања дозвољено је да остану анонимни, чак и у случајевима када је доушник рекао да можемо да штампамо њихова имена. Када је било сличних одговора, они су комбиновани у један одговор. Интервјуисали смо људе из различитих група из редова ромске мањине, како оне који су били изложени угњетавању, тако и оне који никада нису чули за то.

У одговорима не правимо разлику између старости, пола или група. Интервјуисано је укупно 20 особа, 13 жена и 7 мушкараца старости 30-78 година.

Постављена питања су била:

Колико имаш година?

Да ли сте мушко или женско или неко друго?

Шта је за вас насиље и угњетавање везано за част?

Шта је важније: срамота или породица?

Да ли познајете некога ко је искључен?

Зашто мислите да се криза наставља и данас?

Да ли мислите да криза испуњава функцију у данашњем друштву?

На питање насиља и угњетавања у вези са части, добили смо толико одговора да смо одлучили да их делимично напишемо у Атт тачкама:

Да рођаци ограничавају животе младих и старијих због стида/Лађав

Да рођаци ограничавају животе младих и старијих због стида/Лађав

Да сте принуђени да се удате за некога кога је породица одабрала

Да је друштвено прихваћено ударати своју жену све док не удараш, то се види

Та свекрва и свекрва поседују своје снахе

Да деца увек иду код оца у случају раставе, јер су деца у власништву породице човека
Да можете обријати косу жени ако се понашала на начин који није прихватљив у култури
Да се девојке подвргавају провери невиности у иностранству
Да се купује и продаје своје ћерке и снахе
Да имате паралелна суђења, где одлучују само МУШКАРЦИ
Да жена увек у свему мора да стоји испод мушкарца
Да су ЛГБТК особе потпуно забрањене и сматрају се нељудским и одвратним
Да је највиша казна искључење из ромске заједнице
Да је новчана казна најчешћа казна
Та злоупотреба је уобичајена
Да мушкарци туку жене и децу
Немогућност школовања.

Бити осуђиван, изопћен за ствари које сами одлучите да радите.

Укратко, информатори сматрају да је насиље и угњетавање у вези са части када осећате притисак од стране рођака, породице и друштва у којем живите, да будете, понашате се и радите оно што се од вас очекује. Једна ствар коју су информатори изнели је да се психичко и вербално насиље/притисак/притисак не помиње често, али је изузетно присутно. Или када је срамота или част породице важнија од благостања чланова породице.

Култура части је последња очајничка мера коју треба предузети када сте „убијени“ и друштвено осуђени, а да нисте имали прилику да изаберете своју у поштеној борби, последња и очајничка мера. Ја ту врсту насиља видим као тотално потиштење појединца.

Различите скале угњетавања части су подједнако лоше и приморавају појединца да се потчини „надређеном“ који узима право да мисли/мисли за ову слободну душу, да постане кмет. Угњетавање части не односи се само на жене, већ на све родове/родне изразе и особе.

Завршни цитат о томе шта је насиље и угњетавање везано за част.

Насиље и угњетавање у вези са части је када је неко малтретиран и угњетаван тако да се не укаља част/углед друге особе. Може се радити и о части породице или групе. Част постоји у свим патријархалним друштвима и изражава се на различите начине у зависности од других утицаја као што су религија, култура и друштвене норме. Не мора сваки

пут да буде погрешно са чашћу, али када сте приморани да размишљате о части онда почиње негативно.

Можете живети са срамотом, али не без породице

Сви наши информатори су се у потпуности сложили да нема ништа важније од породице и неко је одговорио да „породица ништа не вреди ако је се стидите“ .

Један од саговорника сматра да је, иако је породица та која човека излаже најгорим стварима, породица најважнија.

Са срамотом се увек може живети, али не и без породице.

Показивање поштовања према породици такође се понавља као нешто важно у одговорима које смо добили од саговорника. Мајка

Путница/Ромкиња такође има посебан положај и одустајање од ње или деца немају везе са културом. Да су мајка и породица централно место у култури Путника/Рома, било да је реч о крвним везама или не, јасно је у одговорима наших информатора.

Родитељ без своје деце је половина, а деца без родитеља нису потпуна. То је као две стране истог новчића.

Породица ми је увек била важна, она је смисао живота

Тakoђе се показало да су се времена променила и да данас људи не зависе једни од других да би преживели.

Породица и њихова добробит су ми најважнији... сада су друга времена, сада покушавамо да погурамо нашу децу да успеју без обзира на све. То што смо ја и моја деца срећни и задовољни својим животом значи све за мене!

Искључење је за врсту малтретирања

На питање да ли су информатори знали за случајеве искључења, већина је одговорила да јесте, мада не сви. Неколико њих је навело да су знали за више од једног искључења.

Један од доушника је значао искључење због врсте малтретирања.

У компилацији интервјуа може се констатовати да нема разлике у томе којој групи у оквиру ромске мањине припада, али је свест о искључености присутна у свим групама.

Испоставило се и да ако имаш економију можеш да се платиш „чисто“ од искључености и да се зато богати сматрају финијим од оних са сиромашнијим финансијама.

Између осталог, као разлог за искључење наведено је „насиље над децом, и сексуално и физичко насиље“ .

Као друге разлоге, један од доушника је рекао:

многи су искључени због сексуалне оријентације, избора вере, љубави и материјалних ствари.

Двојица саговорника који нису знали за искључење су одговорили:

Не знам никога кога је породица изопћила. Код нас је нормалније да одлучујете сами. Многи су у браку са другим националностима и сви у домаћинству раде и уче.

У мојој ромској групи нема кризе. У прошлости је било посредника који су помагали двома породицама да реше сукоб, али никада казном или искључењем.

Одговори су открили да су и мушкарци и жене искључени, али не и ако је један пол преовлађивао од другог. Да бисмо то изнели, морали смо да прецизирамо то питање, што није учињено.

Неки Роми имају казне као додатни приход

У својим описима зашто криза и даље постоји, информатори сматрају да је то зато што они који седе у „судовима“ воле „културу моћи“ и да не желе да дају женама моћ над својим животом.

Али постоји и друга слика о томе шта криза јесте или је била. У стара времена, када су стари седели и разговарали о проблемима који су постојали, на пример, у вези са младима у браку, породици и роду или о некоме ко је погрешно у животу, на свадби или да ли да гради кућа и тако даље. Имали су неку врсту „састанка или савета“ где су старешине заједнички доносиле одлуке о вођењу у разним етичким и моралним проблемима. „Дошли су са добрим саветима и уз финансијску помоћ без прибегавања насиљу“.

Неколико саговорника је навело да данас постоји недостатак знања, али и недостатак запослења и сигурности и да је ромски језик познатији/безбеднији од алтернатива које су иначе доступне, као што су социјалне услуге.

Још једна ствар која утиче на то зашто се криза наставља, према нашим информаторима, јесте економија. Неки Роми имају казне као додатни приход.

Важно је запамтити да криза описана у новинама не постоји међу свим Ромима. Али мали део Рома ради ту врсту угњетавања.

Криза је традиција коју практикују све културе широм света. Они су првобитно правни системи који су основа данашњег управљања друштвом. Није ни чудо што и даље имају улогу, јер су Роми народ који је и даље омражен и, упркос пасошу, у многим случајевима није добродошао у друштво. 2000 година искључености у свим земљама у које су дошли изградиле су митове и зидове који су јаки са обе стране и могу да их нагризе само време и воља, по мом мишљењу

Постоји страх да ће се још више изгубити идентитет и изгубити последњу традиционалну која је заправо остала. Мислим да ово тера

људе да се држе свега, не зато што је "добро" већ зато што то виде као "исправно"

Култура ћутања и новца омогућавају потискивање части

Већина испитаника није сматрала да криза има функцију у данашњем друштву, иако не сви и само под одређеним условима.

Да бисмо се решили кризе, морамо признати да она постоји и престати да се правимо да не постоји, кажу информатори. Култура ћутања и новца чине да се угњетавање части настави. То што се и друштво прави да не види шта се дешава јер иде предалеко такође значи да систем живи.

Неки од доушника страхују да ће се систем наставити, чак и ако се пажња посвети кризи. Многи верују да ће уклањање тако старог система потрајати и да је то нешто што морате свесно да отклоните.

Било је и доушника који сматрају да криза у неким случајевима може испунити функцију. У групама које живе са кризом, можете добити помоћ и разумевање за своје етичке и моралне проблеме унутар групе.

За мене би криза била од помоћи ако би се могла решити без насиља и без угњетавања.

Криза је добра, али време је за мање диктатуре у кризи

Док други тврде да:

У Шведској имамо правни систем који је за људе без обзира на етничку припадност. Наравно, чак су и путници кроз векове имали породичне свађе и више, али ми живимо у модерном друштву, а данас се усуђујете да с поносом поменете ко сте.

Криза апсолутно није потребна. То ствара угњетавање

У данашњем друштву Крис није потребан. Али исто тако не мислим да је решење да држава умеша и забрани Криса.

Информатори код којих криза није у њиховој групи навели су, између осталог, да:

И сам никада нисам чуо или доживео КРИЗУ. Чак сам морао да проуглам шта то значи. Оваква окупљања су апсолутно небитна у данашњем друштву. Ако сте забринуте око нечега, увек можете питати породицу/родјаке или пријатеље за савет. Али никада не бих дозволио да неко други осуђује моје дете због нечега што је урадио.

За остале групе које су у кризи у Шведској, изгледа да је то постао посао који користи мафијашке методе и акције. Мислим да се ради о људима у групи који су можда мање образовани или нису у потпуности укључени у друштво и онда пуштају своје „Крисаторе“, „Мударе“ да решавају своје проблеме. Мислим да та криза данас не испуњава своју функцију. Делује у ситуацијама када посредници имају поштен план да помогну двема странама да реше проблеме. Данас је то постао начин да се заради измишљених аргумената. Свака породица без обзира на порекло води рачуна о својој части/угледу и у свим ромским групама постоје неписана правила. Али у групама у којима постоје казне ако се не придржавате правила онда је то насиље части и угњетавање. То је погрешно!

Интервјуисани долазе из различитих група унутар ромске мањине. Постоји неколико доушника који немају лично искуство са кризним злочинима или злочинима из части јер је то појава која културолошки не постоји у њиховој групи. Међутим, већина информатора је свесна да она постоји, уз неколико изузетака, и да је криза својеврсни суд. Затим, ту су и они који имају своје искуство, лично или родбинско, кризе међу доушницима.

Такође можемо констатовати да су они које смо интервјуисали свесни различитих културних окова који понекад постоје или су постојали унутар различитих група унутар ромске мањине. Они који су млађи имају мање знања о старим обичајима и обичајима, млађи такође имају мање знања и/или искуства о угњетавању части од оних који су били старији. Што је или због тога што се традиције мењају или се, како је неко изразио, „*истроше с временом*“, или зато што њихови родитељи о томе нису говорили као о знању које вреди пренети или традицији по којој желе да живе.

Традиција је добра, али ми млади о томе не размишљамо јер су последице тешке, рекао је најмлађи информатор

Велико хвала свима који су се пријавили и били на интервјуу.

Брит-Ингер Хедстрем Лундквист

Саламанка Тајкон Гонзалес

Есма Веселовски-гудинци